Marea știință a minților iscoditoare

On Iulie 18, 2013

Stăpânește bine materia din care se constituie leadershipul, stabilind noi punți de legătură cu elementele principale care stau la baza implementării Marii Ştiințe.

Trebuia să gândesc un lucru și în același timp opusul lui. O lună întunecată peste care se suprapunea un soare de o luminozitate intensă și stranie. Deci, o comparație. Acesta era singurul mijloc de a acționa asupra materiei și de a o plămădi în scopuri care mai de care mai diverse. Materia era ca un sistem diferențial de ordin unu, dar cu mai multe ecuații, pe care doar știința le putea aduce la o formă finală și completă, cât mai acceptabilă.

În exclusivitate, mă ocupam de tot ceea ce presupunea schimbul de gadget-uri și informații necesare desfășurării experimentelor ce stăteau la baza elaborării noilor formule de control a Marii Ştiințe. Aveam senzația că îmi câștigasem autoritatea de a stăpâni materia care exista în jurul meu.

Formulele erau un fel de puncte de reper direcționate strict într-un singur sens, ce ajutau la stabilirea unor noi punți de legătură cu elementele principale care stăteau la baza implementării Marii Ştiințe. Folosirea lor necesita cunoștințe avansate de lucru cu mai multe limbaje de asamblare și de descriere. Dintre care cel mai des folosit era limbajul schemelor logice și a pseudocodurilor.

Modificarea lor pe direcții prioritare, se încadra perfect în idealul generator de noi noțiuni și adevăruri, cu ajutorul cărora puteam schimba principiile și definițiile prevăzute în varianta precedentă de prelucrare a informației. În timp ce delimitarea strictă între două sau mai multe noțiuni, surprinzând diferențele dintre ele, se concretiza într-un cod de transformare a coordonatelor care determinau apariția și funcționarea unui nou sistem de gândire bazat pe relațiile multiple cu diverse câmpuri de cunoaștere.

Elementul principal care stă la baza științei este efectul unei comparații care constituie extensia unui nou concept de care s-ar putea folosi Ego-ul pentru a se afirma ca unitate autonomă de reflecție și construcție teoretică.

Am reușit să dobândesc tiparul mental al celui care a reușit să atingă numeroase culmi. Mi-am câștigat nebunia prin amuzamentul arătat față de formele nostime, multiple și diverse pe care le producea armonizarea deliberată a gândurilor în relație cu informația.

În același timp am deprins însușirea de a coagula și de a asigura soliditatea formulelor, ce puteau asigura integrarea cât mai eficientă a informațiilor într-o schemă cognitivă care putea să faciliteze inovația. Dar într-o formă care putea fi absorbită numai de către mințile iscoditoare.

Leadership: Poți să acționezi asupra materiei și să o plămădești în scopuri care mai de care mai diverse, luând în considerare aspectul strict individual al blocajului pe care îl creează știința?

Poți să gândești un lucru și în același timp opusul lui? Modificarea cunoștințelor pe direcții prioritare se încadrează perfect în idealul generator de noi noțiuni și adevăruri?

Ceea ce ne interesează pentru a putea arăta cum funcționează mai bine leadershipul, din perspectiva capacității omului de a se descoperi pe sine însuși, este aspectul strict individual al blocajului pe care îl creează știința. În special atunci când știința, pentru realizarea mai bună a esențialului care definește omul, nu poate aduce la o formă completă, funcțională și acceptabilă produsul ei final: ușurarea pregătirii și garantarea integrării în profunzime a experiențelor și a tipului de gândire într-un nou context care să avantajeze leadershipul.

Practic, blocajul pe care îl creează știința are legătură cu modul în care reflectezi asupra unor teme majore din viața ta, fără să iei în considerare efectul negativ al folosirii lor într-o formă unitară de reprezentare a realității sau de exprimare a ideilor și stărilor de fapt.

Alegerea stilului de leadership care să te reprezinte, transformându-l în alternative optime, într-un *call-to-action* eficient, este în același timp o sarcină dificilă dar și o preocupare interesantă. Iar un reper important în alegerea stilului, implicit sau explicit, care să dovedească ceea ce poți să realizezi cu ajutorul științei însușite de-a lungul timpului, îl constituie "materia" pe care trebuie să o plămădești în scopuri care mai de care mai diverse.

Materia este o formă condensată a informațiilor, datelor, ideilor, strategiilor, schemelor de conexiuni cu alte cunoștințe dobândite anterior. A noțiunilor pe care le asimilezi sau le dezvolți în legătură cu alte puncte de cercetare pe care le poți obține numai prin experiment. Dar trebuie să știi să le folosești într-o formă convențională, adecvată creării unui tip de autonomie care să te motiveze să-ți realizezi vocația și să-ți creezi propriul tău stil de leadership.

De aceea modificarea cunoștințelor pe direcții prioritare trebuie să se încadreze perfect în standardul acceptat de ceilalți oameni și necesar înțelegerii, capabil de a genera noi adevăruri, noi idei sustenabile, noi modalități de abordare, noi trenduri, noi perspective, noi inițiative.

Leadership: Poți să faci un pas uriaș spre o nouă știință, plasându-te sub influența forței de redefinire a identității personale rezultată din sugestia unei realități mult prea complexă pentru o înțelegere autentică?

Scriitorul american Kurt Vonnegut, scria într-o opera de ficțiune un lucru important pe care nu l-am putut uita: " *În ciuda creierelor noastre enorme și a bibliotecilor înțesate cu cărți, nu ne poate cere nimeni să înțelegem absolut totul.* "

Prin urmare o supraîncărcare cu noțiuni puțin înțelese va determina apariția efectului de "prea plin", o insistentă semnalare a derutei care poate cuprinde mințile cele mai puțin educate și formate din societate, ducând la o confuzie de valori, la raporturi antagoniste între cele două părți "contractante": știința și leadershipul.

Răspunsurile la întrebările ridicate de știință pot dezvălui insuficienta pregătire a individului de a mânui materia ori, poate, știința este prea sofisticată pentru nivelul lui de înțelegere. De aceea devine presant a se regla în așa fel raporturile între cele două părți "contractante", încât efortul să fie justificat și efectele să fie vizibile și benefice.

Dacă vrei să dobândești tiparul mental al celui care poate să atingă numeroase culmi, atunci străduiește-te să stăpânești materia, stabilind unor noi punți de legătură cu elementele principale care stau la baza implementării Marii Ştiințe.

Materia pe care trebuie s-o stăpânești este informația de care te poți folosi pentru a indica o comparație între un lucru și opusul lui, cu scopul de a da viață unui concept inovativ.

Marea știință a minților iscoditoare nu este determinată genetic, ci se dobândește în timp prin antrenarea permanentă a neuronilor – micile celule cenușii ale creierului nostru.
Antrenamentul la care suntem supuși presupune asimilarea de noi cunoștințe, în doze mici progresive. Iar în paralel cu dezvoltarea neuropsihică corespunzătoare vârstei, trebuie să ne dezvoltăm funcțiile de analiză și sinteză, dar și capacitatea de înțelegere și de abstractizare.

Trebuie reținut că orice suprasolicitare prin volumul mare de cunoștințe și noțiuni, asimilat într-un timp scurt, nu are de obicei efecte benefice.

Source: https://neculaifantanaru.com/marea-stiinta-a-mintilor-iscoditoare.html